

# II peatükk

## § 3. Põhimõtted

(1) Prokurör juhindub talle seadusega pandud ülesannete täitmisel seadustest, siseveendumusest, prokuröride ametieetikast ja avalikust huvist.

(2) Prokurör kasutab oma seadusest tulenevate kohustuste täitmisel kõiki vahendeid ja viise, mis on lubatud seaduse, rahvusvaheliste õigusaktide ja ametieetika nõuetega.

(3) Prokurör arvestab kohtueelse menetluse juhina kannatanute ja tunnistajate seaduslike huvide ja õigustega ning tagab kahtlustatava ja süüdistatava kaitseõiguse.

(4) Prokurör esitab süüdistuse, kui ta jõuab tõendite erapooletu hindamise tulemusena veendumusele, et on alus süüdistada isikut kuriteo toimepanemises.

(5) Kui prokurör veendub pärast tõendite kogumist nende erapooletul hindamisel, et süüdistuseks ei ole alust, tagab ta kriminaalmenetluse lõpetamise või loobub esitatud süüdistusest.

## § 4. Au ja väärikus

(1) Prokurör on kohustatud käituma menetlusosaliste, tunnistajate ning teiste

kriminaalmenetlusega puutumust omavate isikute suhtes ausalt, väärikalt ja viisakalt nii kõnes, kirjas kui teos. Familiaarne käitumine on lubamatu.

(2) Prokurör täidab oma ülesandeid professionaalselt, objektiivselt, õiglaselt ja ausalt.

Vältida tuleb igasugust käitumist, mis osundab prokuröri võimalikule erapoolikusele.

(3) Prokurör on kohustatud kohtus käituma väärikalt, korrektset ja kohtu suhtes

lugupidavalt nii kõnes, kirjas kui teos. Prokurör võib avalikult hinnata kohtulahendis sisalduvaid õigusteoreetilisi seisukohti ja õiguslikku laadi põhjendusi.

(4) Prokurör hoidub teda kompromiteerida võivatest kontaktidest.

(5) Prokurör ei kasuta ametist tulenevat informeeritust ja oma ametipositsiooni tööülesannete väliselt.

## § 5. Sõltumatus

(1) Juhul, kui prokuratuurivälisel ametnikul või ametiasutusel on pädevus anda prokurörile

üldisi või üksikuid instruksioone-juhendeid-metoodikaid, peavad need olema:

1) oma sisult üheselt tõlgendatavad ning selged;

2) kooskõlas seadustega ning väljaandja pädevusega;

3) kooskõlas prokuratuuri ja prokuröri protsessuaalse sõltumatuse põhimõtetega.

(2) Prokuratuuri sõltumatusega ei ole vastuolus üldiselt määratletud riikliku kriminaalpoliitika elluviimine, oma tegevusest tervikuna aru andmine ning prokuratuuri siseselt teostatav teenistuslik järelevalve ja antud soovitusel.

(3) Kui prokurör kahtleb prokuratuurisiseselt antud soovitude seaduslikkuses, peab ta sellest informeerima soovitude andjat ning juhtivprokuröri või riigi peaprokuröri. Prokuröril on õigus nõuda prokuratuurisiseselt antud soovitude esitamist kirjalikult.

(4) Prokurör on oma ülesannete täitmisel sõltumatu, tegutsedes ainult seaduse alusel ja oma veendumuse järgi, ta ei tohi seejuures alluda riigi- ja kohaliku võimu ega ametiasutuste ja

-isikute survele, samuti mistahes muule otsesele või kaudsele mõjutamisele, mis kahjustab

või loob eelduse prokuröri objektiivsuse, erapooletuse ja professionaalsuse nõude,

prokuratuuri või prokuröri ameti maine kahjustamisele.

## **§ 6. Huvide konflikti vältimine**

(1) Prokurör väldib oma töös perekondlikest, sotsiaalsetest ja muudest põhjustest tingitud huvide konflikti.

(2) Prokurör hoidub koosviibimistest menetlusosalistega viisil, mis võib ohustada tema erapooletust või jätta temast erapooliku mulje.

(3) Prokurör ei küsi ega võta menetlusosalistelt vastu kingitusi, pärandust, laenu ega teeneid seoses sellega, mida ta oma ametiülesandeid täites on teinud, peab tegema või tegemata jätma. Sama ei luba prokurör teha oma perekonnaliikmetel.

(4) Prokurör ei osale kriminaalmenetluses kaitsjana ega menetlusosalise lepingulise esindajana.

(5) Prokurör peab end taandama, kui tema objektiivsus on küsitav, ta on menetlusosalisega lähedastes suhetes või ta on väljaspool töökohustusi asjaosalisi samas asjas õigusalaselt nõustanud.

Käsiraamatu artikli viimane uuendus 26.06.2023